

въ особни хладилници. Следватъ после: 1000 кгр. туршия, 1000 кгр. бобови растения, 10,000 кгр. брашно, 3000 кгр. кафе, 3000 кгр. масло, 5000 л млѣко, 1000 кгр. сирене, 50,000 яйца. Най-после пристига и зеленчука — 40,000 кгр., после ледъ — 20,000 кгр. и най-после 2000 кгр. каймакъ.

Надвечерь почватъ да идатъ пѣтницитъ отъ трета класа: 1800 души, а на следния день, преди тръгване, ще дойдатъ и онѣзи отъ II и I класа, и ние ще бждемъ готови съ нашитѣ 2,800 души за пѣтъ. Както виждате, много малкъ товаръ за нашия 180 метра дълъгъ „Свети Петъръ“!

Ето това сж днешнитѣ гиганти, които кръстосватъ свѣтовнитѣ морета, за да разнасятъ и размѣнятъ богатата.

Борби за завладяване на морето

„Да владѣешъ моретата, това значи да бждешъ господарь на свѣта“. Тази стара истина е била позната на всички народи. И затова въ всѣко време е имало страшни войни между морскитѣ народи. За да стане Римъ господарь на свѣта, трѣбваше да завладѣе Срѣдиземно море: да унищожи Картагенъ, и неговата флота. За да стане днешна Англия царица на океанитѣ, трѣбваше преди нѣколко стотинѣ години да унищожи Испания, която презъ онова време бѣ владѣтелка на свѣта. Англичанитѣ отслабиха испанското могъщество и въ една страшна морска битка унищожиха „великата армада“ (голѣмата испанска флота). Така Англия стана господарка на моретата.

Голѣми сж жертвитѣ, които човѣчеството е дало на водната стихия за да я завладѣе. Милиони